YIL 4

74

15 Ocak 1979

FİYATI 350 KURUŞ

Gerçek

HAFTALIK SİYASİ GAZETE

işçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır

Kahraman Maraş'ta Faşist Katliamı Kınama Amacıyla DİSK'in Düzenlediği Saygı Duruşu Eylemine 1 Milyona Yakın Emekçi Katıldı

Faşizm Lanetlendi

- **TÖB-DER, ÜYELERİNE KATILMA ÇAĞRISI YAPARAK EYLEMİ YAKINDAN DESTEKLEDİ**
- **DEMOKRATİK KURULUŞLAR, GENÇLİK ÖRGÜTLERİ, ÖĞRETİM ÜYELERİ VE YURT ÇAPINDA TÜM İLERİCİLER BEŞ DAKİKA SAYGI DURUŞUNDA BULUNDULAR**
- **FABRİKALARDA ŞARTELLER BEŞ DAKİKA İNDİ**

Faşist saldırı ve katliamların alabildiğine azgınlaşması ve Kahraman Maraş'ta büyük bir kitle katliamı yapılması üzerine işçi sınıfımızın ileri sendikal örgütü DİSK, işçi sınıfına ve tüm halka eylem çağrısında bulunmuştu. Saat 11.00'de tüm işyerlerinde 5 dakika iş bırakmak ve saygı duruşunda bulunmayı amaçlayan eylem, 5 Ocak 1979 Cuma günü 1 milyona yakın ilericinin katılımıyla yapıldı. DİSK üyesi tüm işçilerle birlikte, TÜRK-İŞ üyesi işçilerin de kısmen katıldıkları eylemi, tüm demokratik kuruluşlar, gençlik örgütleri ve çeşitli meslek kuruluşları fiilen destekledi.

TÖB-DER'in eylemle ilgili olarak bütün şubelerine yaptığı çağrı sonucunda üye ve üye olmayan yüzbinlerce öğretmen de görevleri sırasında eyleme katıldılar.

DİSK'in anti-faşist mücadeleyi daha etkin ve kitlesel biçimde yürütmeye yönelik çabalarının bir parçası olan bu eylemi tüm sosyalist ve demokratlar ilgiyle karşılamışlardır. Ancak, gitgide azgınlaşan ve tüm yurtta sıkıyönetim uygulamasını sağlamayı amaçlayan faşist saldırılar karşısında daha etkili mücadele yöntemlerinin uygulanması ve faşist milliyetçi hareketin heveslerinin boşa çıkarılması hayati bir zorunluluk olarak kendini dayatmaktadır.

Yıllar Süren Kasıtlı Politika ve İhmalin Sonucu

Tren Kazaları

- **ARDARDA GELEN KAZALARIN VE YİTİRİLEN CANLARIN SORUMLUSU ÜLKE ÇIKARLARINI EMPERYALİZME PEŞKEŞ ÇEKEN POLİTİKACILARDIR!**

Son iki üç hafta içinde yurdumuzda ardarda beş demiryolu kazası oldu. Yüze yakın yurtdaşımız bu kazalarda can verdi. Şimdi bütün bu olanların sorumluluğu, kendileri de kazalarda ölen ya da yaralanan birkaç demiryolcunun sırtına yıkılmaya çalışılıyor. Yıllardır demiryollarını akıl almaz biçimde ihmal edip bu gibi «kaza»ları kaçınılmaz kılan yüksek bürokrat idarecilerle onları yönlendiren politikacılardan hiç biri üzerine toz kondurmuyor

Oysa halkımız çok iyi biliyor bu kazaların gerçek nedenini. Koskoca bir İHMAL! Hem de yıllardır süregelen, kör kör parmağım gözüne bir ihmal. Ve şimdi bu ihmalin sorumluları, yıllar yılı ülkeyi iktidar olarak yönetmiş olmakla sık sık övünen Adalet Partili politikacılar, bugünkü hükümeti kazalardan sorumlu tutarak kendi suçlarını örtbas etmeye, unutturmaya çalışıyorlar.

Halkımız kazaların gerçek nedenini çok iyi bildiği gibi, sorumluları da çok iyi biliyor. Muhalefet sözcülerinin çığırtkanlığı, gönüllü fedaisi oldukları kapitalist sömürü düzeninin yurdumuz insanlarına karşı işlediği cinayetleri örtbas etmeye yetmiyecektir!

İşçi ve Memurların Geliri Küçülürken

Sermaye Kâr Üstüne Kâr Koyuyor

- **TUSİAD'IN İTİRAFI: EN DÜŞÜK PAY İŞÇİLERİN**
- **SÖMÜRMEK VE BÜYÜMEK - KAPİTALİZMİN KÂR KARAKTERİ BUDUR**

Kısa adı TÜSİAD olan Türk Sanayicileri ve İş Adamları Derneği'nin aylık yayın organı «Görüş» dergisinde yayınlanan bir araştırmada «samimi bir itiraf»ta bulunuldu: Toplam kârdan işçi ve memurların aldığı pay oranı her yıl düşmektedir. Bu pay, 1970 yılında yüzde 34,7 iken, 1976'da yüzde 32 olmuştur. Bunun Türkçesi «mutlak yoksullaşma»dır. Sermaye çevreleri, işçi ve memurları sürekli yoksullaştırdıklarını bu şekilde açıklamaktadırlar.

Araştırmada, işçi ve memurların, gelir verginin yüzde 70'ini ödedikleri ve dünya ölçülerine göre Türkiyeli işçi ve memurların kârdan en düşük payı alan ücretliler oldukları belirtiliyor. Örneğin, Amerika'da toplam kârın yüzde 78'i işçi ve memurlara kalırken, bu oran Kanada'da yüzde 73, Avusturya'da yüzde 72, Fransa'da yüzde 63, Meksika'da yüzde 49, Arjantin ve Mısır'da yüzde 46, Yunanistan'da yüzde 41, Türkiye'de ise yüzde 32'dir. Türkiye'de verginin 2/3'sini veren ücretliler, «yurt içi net gelir»in 1/3'ini dahi alamamaktadırlar. Böylece tekeller, Türkiye'deki kapitalist sömürünün acımasızlığını kendi ağızlarıyla dile getirmekte ve sonra da ücretlerin dondurulmasını istemektedirler. Ücretlere yapılan küçücük zamlar karşısında kıyameti kopartarak hayat pahalılığını ücret artışlarına bağlamaktadırlar.

Peki, sermaye, niye kendi ağzıyla suçüstü yakalanmaktadır? Birdenbire insafa gelerek ücretlerin ve işçilerin hayat seviyelerinin yükseltilmesini mi istemektedir? Bunun böyle olmadığını emekçi sınıflar, çok iyi biliyorlar.

Tekeller, gerçekte, yine de kendi kârlarının azlığını göstermekte ve aracı-tefeci tüccarın, orta sermayenin kârına el koyma yollarının araştırılmasını istemektedirler. CHP ağırlıklı hükümete de, emekçilerin taleplerine kulaklarını tıkamak, ama büyük sermayenin âcil kredi ihtiyacına yeni kaynaklar ve yeni yöntemler bulmak görevi düşmektedir.

Secaat Arzederken...,

12 Mart Sıkıyönetimcisi

Sıkıyönetim Yıllar Sürmeli Diyor...

12 Mart döneminin ünlü askeri yargıçlarından —Deniz Gezmiş ve arkadaşlarını idama mahkum eden— Ali Elverdi geçen hafta bir İstanbul gazetesin'de kendisine sorulan soruları cevaplandırdı. 12 Mart sıkıyönetimcisi ve bugün Adalet Partisi'nin «şahin»'lerinden olan bu zat ne denli azılı bir özgürlük düşmanı olduğunu bu mülakatta söylediği sözler ve döktürdüğü incilerle bir kere daha belli ediyor.

Kendi de dediği gibi aylardır ülkede sıkıyönetim ilan edilmesi için çalışmış olan Elverdi'nin, bugün içinde yaşadığımız sıkıyönetim döneminde açıklamayı uygun gördüğü görüşlerinden bazı ilginç bölümleri aktarıyoruz.

«12 Mart'la bugünkü anarşik olaylar arasındaki en bariz fark, bugün Marksist-Leninist düzen tehlikesine karşı sağda da örgütlenme meydana gelmesidir. Bu örgütlenmenin gayesi Türkiye'ye gelmesi muhtemel gerek Marksist-Leninist, gerekse Maoist düzene karşı başkaldırmaktadır.»

GERÇEĞİN YORUMU

12 Mart sıkıyönetimcisi aşırı sağdaki faşist örgütlenmenin bir isyan örgütlenmesi olduğunu itiraf ediyor. Fakat bunun «Türkiye'ye gelmesi muhtemel bir tehlike»ye karşı olduğunu söyleyerek de demokrasiye kasteden faşist başkaldırı hazırlıklarını aklamaya çalışıyor.

«Bugünkü olayların kökeninde Türkiye'yi yıkmak, parçalamak, Marksist bir düzen getirmek gayesi vardır. Fakat bu gücü sağlayacak teşkilatı, vasıtası ve silahı henüz tamamlanamamıştır. Dağınık bir mücadele mevcuttur. Allah korusun bunlar tek bir güç olarak teşkilatlandıkları takdirde Türkiye'nin ortamı bugünkü Lübnan'a, İran'a Şili'ye, geçmişteki Endonezya'ya, Meksika ve Brezilya'ya dönecektir.»

GERÇEĞİN YORUMU:

Elverdi'nin sözünü ettiği ülkelerde, meselâ Brezilya'da halkın çıkarları için çalışanlara karşı sırtlarını emperyalizme dayayan sağcı gerici güçler savaş ilan ederek kan dökmüşler, on binlerce emekçiyi öldürdükten sonra özgürlük ve demokrasi düşmanı rejimleri başa geçirmişlerdir. Elverdi, kasıtlı yalanlarla her şeyi birbirine karıştırdıktan sonra, bizde de böyle olacağını söyleyerek demokrasi güçlerine ve onların birliğini özleyenlere gözdağı veriyor.

«Bu sıkıyönetim geç kalmış bir sıkıyönetimdir. Ben Haziran'da yaptığım bir konuşmada ve daha sonra sık sık 'sıkıyönetimin zamanı geçiyor. Hemen ilan edilmelidir. Sonra savaş hali ilan etmek zorunda kalacağız' şeklinde düşüncelerimi belirtmiştim.»

GERÇEĞİN YORUMU:

12 Mart sıkıyönetimcisi sıkıyönetimsiz yapamadığını ne güzel ifade ediyor! Ülkede bunca şeyde geç kalınmışken demokrasinin inkarı demek olan sıkıyönetim için hazretin gösterdiği aceleciliğe ne demeli?

«Sıkıyönetimin iki ay zarfında birşey yapacağı kanaatinde değilim. Yıllarca sürmesi gerekir. Bu da bazı teşekküllerin işine gelmez. Bu nedenle Türkiye yeni huzursuzlukların, hatta yeni olayların içine itilecektir.»

GERÇEĞİN YORUMU

Sıkıyönetim uzmanı sıkıyönetimin ne olduğunu iyi biliyor. Ve ülkenin daha yıllarca sıkıyönetim altında yaşaması için neler yapılacağını şimdiden haber veriyor!

«Bugün aşırı sağda örgütlenmenin gayesi Türkiye'ye gelmesi muhtemel gerek Marksist - Leninist, gerekse Maoist düzene karşı başkaldırmaktır.»
Sıkıyönetim mahkemelerinde görevlendirilenler listesine «aşırı solda yıpranmış isimler alınmıştır. Aşırı sağda yıpranmış isimler alınmamıştır.»
«Sıkıyönetimin iki ay zarfında birşey yapacağı kanaatinde değilim. Yıllarca sürmesi gerekir.»

«Genel Kurmay Başkanlığının en kısa zamanda aşırı solda sivrilmiş hakim subayları sıkıyönetim mahkeme heyetlerinden ve adli müşavirliklerden alması temennisindeyim. Listeye aşırı solda yıpranmış isimler alınmıştır, aşırı sağda yıpranmış isimler alınmamıştır.»

GERÇEĞİN YORUMU:

Orduda «aşırı solda yıpranmış» subay hâkimler varmış! Bunu Ali Elverdi söylüyor. Kimleri, hangi düşüncede olanları «aşırı solda yıpranmış» saydığı bundan belli. Anlaşılan şu ki, hazret bu listedeki bazı isimleri beğenmemiş. 12 Mart'ın ünlü mahkemelerinin meşrebi belli bazı kâzip şöhretlerini ise «aşırı sol»un yıprattığını söylüyor. Yani o kişilerin işlediği demokrasi ve insanlık suçlarını örtbas etmeye çalışıyor. İyi ki kendisi hâlâ hâkim subay değil. Yoksa «Ben de yıpranmıştım, ben niye listede yokum?» diye feryad edecekti!

«Her hakim her sabah birkaç gazete okur. Tesir altında kalmamak mümkün değildir. Basın olaylar hakkında yorum yapmamalıdır.»

GERÇEĞİN YORUMU:

Ülkede «sıkıyönetim ilanını gerektirdiği» söylenen olaylar olacak, sonra da basın bu olayları yorumlamayacak! Elverdi'nin derdi, tabii ki, demokratik basın. Olayların ardındaki gerçeklerden halkın haberi olmasın, her olayı yalnız sıkıyönetimciler kendileri yorumlasın istiyor. Basına sansür koyup olayların serbestçe yorumlanmasını önlemek sıkıyönetimin yetkileri arasında olduğuna göre, Elverdi'nin aylardanberi niçin hemen sıkıyönetim ilanını istediği ve niçin sıkıyönetimin daha yıllarca sürmesinden başka çare göremediği anlaşılıyor!

«2 Eylül 1974'de ordudan emekli oldum. Daha 49 yaşında idim, o yaşta boş duramzadım. Politikayı seçtim. Bu ülkeye ve benim fikirlerime en uygun parti hangisidir diye düşündüm, ülkeme AP saflarında faydalı olacağıma kani oldum ve o partiye girdim.»

GERÇEĞİN YORUMU:

Geçende AP genel başkanı S. Demirel'in «Bana cinayetleri sağcılar işletiyor dedirtemezsiniz» dediğini de hatırlayanlar için fazla yoruma hacet yok. Tencere yuvarlanmış......

Gerçek

Oku... Okut...

---

gerçek durum

ABD NE İSTİYOR?

Amerika Dışişleri Bakan yardımcısı Warren Christopher kalabalık bir heyetle ülkemize geldi. Türkiye hükümetinin, burjuvazinin dolayısıyla basının bu ziyarete büyük önem verdikleri görülüyor. Bunun nedeni basit. Egemen sınıflar işbirlikçi karakterlerinin köreltmiş olduğu gözleriyle ABD'nin eline bakıyorlar. Türkiye'nin içinde bulunduğu büyük iktisadi açmazdan emperyalizmin yardımıyla kurtulabileceklerini umuyorlar. Sanki sanayide, ulaştırmada, enerjide dışa bağımlı politikamız yüzünden bu hale gelmemişiz gibi. Ecevit hükümetinin iktidara gelişinden bir yıl sonra Amerikan heyetinin ülkemize gelişi de bir hayli ilginç. Böylelikle ABD hükümetin iktisadi ve ona bağlı siyasal sorunlar altında iyice bunalmasını beklemiş, istekleri karşısında hükümetin gık diyemez hale gelmesini hesaplamıştır. Gerçekten de sosyal demokrasi ve onun hükümeti şimdiye kadar izlediği tutarsız siyasetle bu oyunun tutmasına hizmet etmiştir. Korkak ve patronları ürkütmemeye özen gösteren bir iktisadi politika, «kırmadan, dökmeden» faşizmle mücadele anlayışı ile birleşince devraldığı enkazın altında kalan hükümet artık ABD önünde elpençe divan duracak hale gelmiştir.

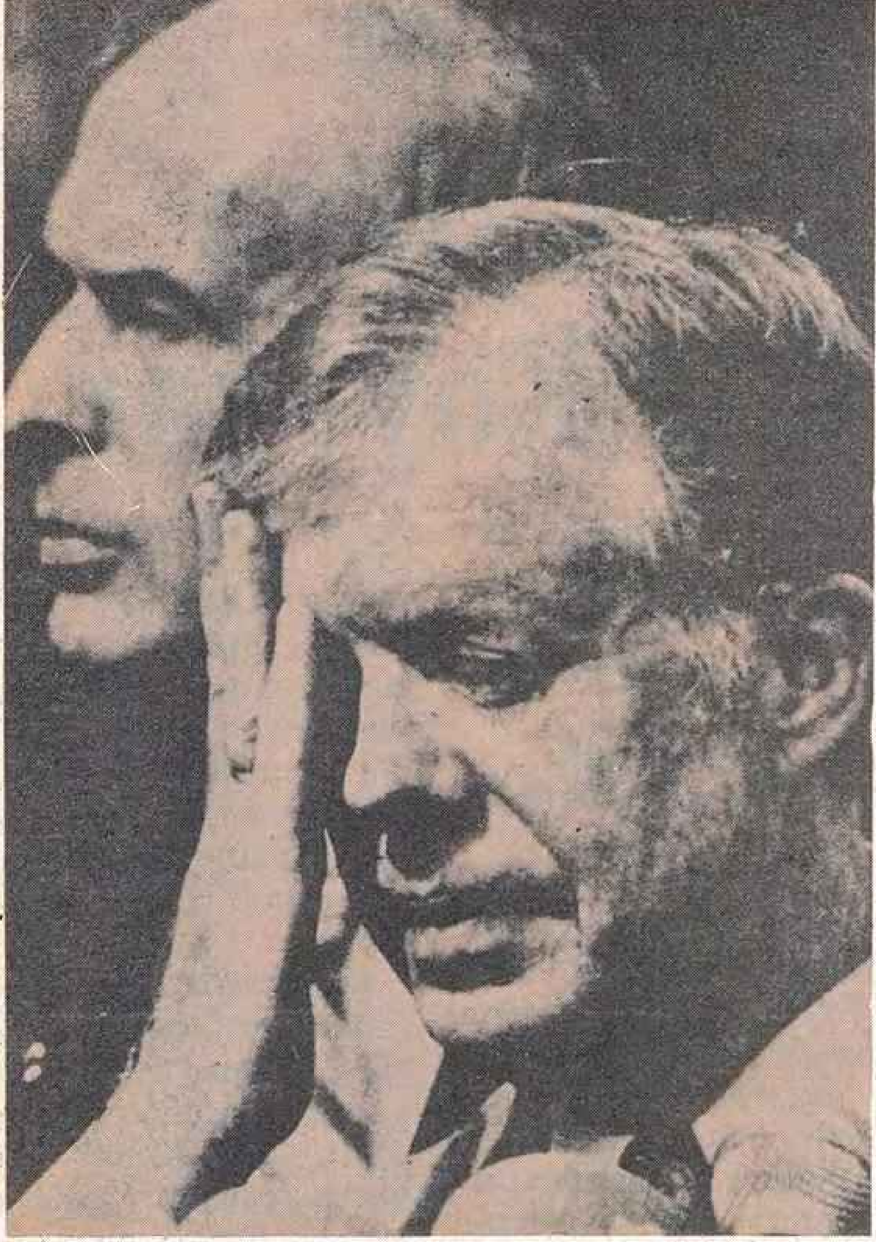
Şimdi ABD İran'da sarsılan etkinliğini Türkiye'ye kaydırarak Orta Doğu'daki gücünü korumaya çalışacaktır. Türkiye'deki Amerikan üsleri eskisinden daha geniş bir şekilde açılacaktır ve işlerlikleri de daha sağlam güvencelere bağlanacaktır. Bunun karşılığında ise öldürmeyecek ama süründürecek bir iktisadi yardım Türkiye'ye sağlanacaktır.

Sosyal Demokrasinin emperyalizme «az bağımlılık» politikasının geçersizliği patron ABD tarafından gene sosyal demokrasiye acı bir şekilde öğretilmiştir. Ama bu dersin yükünü halkımız cekecekmiş ne gam.

DÜNYA SÖMÜRÜYE VURA VURA DÖNÜYOR

Emperyalist Ülkelerin Liderleri Toplandı

- ABD, FRANSA, İNGİLTERE VE BATI ALMANYA HÜKÜMETİ VE DEVLET BAŞKANLARI GUADALUPE'DE TOPLANDI
- TOPLANTI'DA EMPERYALİZMİN DÜNYA POLİTİKASI GÖZDEN GEÇİRİLDİ

Son zamanlarda emperyalist ülkelerin çeşitli seviyelerdeki temsilcileri sık sık biraraya geliyor. Bazan aralarına uzak asyadaki emperyalist ülke Japonya'nın temsilcilerini de alıyorlar. Bu toplantıların sıklaşması emperyalizmin iyice darda olduğunu gösteren bir kanıt. Dünya artık eski dünya değil. Sosyalist sistem hızlı bir ekonomik gelişim içinde ve siyasal etkinliğini giderek arttırıyor. Ulusal kurtuluş savaşları emperyalizmin sömürü alanını iyice daraltıyor. Bu gelişim emperyalist ülkeler arasındaki çelişkileri arttırıyor. Daralan dünya pazarları için mücadele kızışıyor. Ama artık bu mücadele Birinci ve İkinci Dünya savaşlarındaki gibi savaşla çözümlenmeye çalışılan bir mücadele değil. Çünkü emperyalizmin karşısında çok güçlü bir düşman var: Dünya sosyalist sistemi ve kurtuluş savaşı veren halklar.

İşte bu yüzden emperyalist ülkeler aralarındaki meseleyi kırmadan dökmeden halle uğraşıyorlar. Kâh doların düşen değerini korumanın yollarını görüşmek için, kâh Çin Halk Cumhuriyetinin Maocu yöneticileriyle nasıl işbirliği yapabileceklerini kestirmek için, kâh hammadde fiyatlarını nasıl düşük tutabileceklerini bulmak için biraraya geliyorlar.

Guadalupe'de yapılan toplantı da bunlardan birisidir. ABD Başkanı, Fransa Devlet başkanı, İngiliz ve Fransız hükümet başkanları bu toplantıda Sovyetler Birliğiyle sürdürülen silahsızlanma görüşmelerini, Çin'e silah satılması işini dünyadaki siyasal gelişmeleri ve aralarındaki ekonomik çelişkilerin hal yollarını görüştüler. Hangi konularda görüş birliğine vardıklarını şimdilik bilemiyoruz. Yalnız bildiğimiz bir şey var; önümüzdeki yıllarda böylesi toplantıları ayda bir bile yapsalar gene işleri istedikleri gibi düzenleyemeyecekler.

Zafer... Zafer... Zafer...

KAMBOÇYA HALK CUMHURİYETİ KUTLU OLSUN

- KAMBOÇYA ULUSAL KURTULUŞ CEPHESİ KUVVETLERİ ZALİMLERİ DAĞITTI
- ULUSAL DEVRİM KONSEYİ KURULDU
- TÜM İLERİCİ İNSANLIK KAMBOÇYA HALKININ ZAFERİNİ SELAMLIYOR

Emperyalizmin yenilgiye uğratılmasından sonra Kamboçya halkının başına çöreklenen Maocu - milliyetçi klik çöktü. Pol Pot ve Leng Sary yönetimindeki gerici klik ülke içinde halka karşı yoğun bir terör, uluslararası alanda ise komşularına karşı saldırgan bir politika izliyorlardı. Gerici klik başa geçer geçmez şehirlerde yaşayan halkı köylük yerlerindeki çalışma kamplarına doldurmuştu. İki milyon nüfuslu başkent Pnom Pen'in nüfusunu üçyüz bin kişiye düşürmüşler, kütüphaneleri, okulları, müzeleri kapatmışlar, parayı ortadan kaldırmışlardı. Ülkenin «kültür hayatı» on günde bir yayınlanan bir gazetenin gerici-milliyetçi siyasetiyle belirleniyordu. Pol Pot kliği ülkenin en değerli evlatlarını, emperyalizme karşı yürütülen mücadelenin en yiğit unsurlarını katletmiş, binlercesini hapishanelere doldurmuştu. Ülkenin ekonomik, siyasal sorunlarının üstesinden gelemedikçe hırçınlaşan küçük burjuva yönetim zulüm ve baskısını daha da yoğunlaştırmıştı. Bu politikaları kendilerini halk kesimlerinden tecrit etmiş, yalnızlaşan gericiler çareyi kitle halinde katliamlar uygulamakta aramışlardı.

Tüm bu gelişmeler karşısında Kamboçya işçi sınıfı, emekçi halkı boş durmadı. Emperyalizme karşı yürütülen mücadelenin liderlerinden Heng Samrin yönetiminde Kamboçya Ulusal Kurtuluş Cephesi kurulmuş ve gerici yönetime karşı silahlı savaşı başlatmıştı. Kitlelerden büyük destek gören Kurtuluş Cephesi kısa zamanda birçok bölgeyi gerici yönetimin elinden kurtarmıştı. Nihayet başkent Pnom Pen de kurtuluş güçlerinin eline geçmiş ve gerici klik kendilerini destekleyen ve kışkırtan Çin Halk Cumhuriyetine, yani Maoculuğun anavatanına sığınmak zorunda kalmıştı.

Ulusal Kurtuluş Cephesinin başarısı ve bir Ulusal Devrim Konseyinin kurulması, Kamboçya'da ve tüm ileri insanlık arasında büyük sevinç uyandırmıştır. Evlerinden, yurtlarından edilen insanlar yerlerine dönmeye başlamıştır. Okullarından koparılıp tarlalara, fabrikalara gönderilen küçük çocuklar, okullarına dönmeye başlamıştır. Ulusal Devrim Konseyi en kısa zamanda genel seçimlere giderek ülkenin sosyalizm yolunda ilerleyişini sağlayacak organların oluşturulacağını açıkladı. Devrim Konseyi Kamboçya'nın dış siyaseti bağlantısızlık politikası güdeceğini ve tüm komşularıyla iyi ilişkiler kuracağını açıkladı.

Kamboçya'daki halk yönetimini sosyalist ülkeler hemen tanıdılar.

Kamboçya'dan kaçan bir avuç zalim ve onların arkasında yer alan Maocu Çin liderleri ne kadar çırpınsalar geriye dönmeyi gerçekleştiremeyecekler. Kamboçya halkını güzel günler bekliyor artık. Kamboçya'nın tüm işçileri, emekçileri ulusal kurtuluşlarını sosyal kurtuluşla, sosyalizmle tamamlamak için en fedakâr çabalarını birleştirecekler ve güzel bir gelecek inşa edecekler.

KAMBOÇYA ULUSAL KURTULUŞ CEPHESİ
Lideri HENG SAMRİN

EĞİTİM KÖŞESİ

ULUSAL KURTULUŞ SAVAŞLARI VE SOSYALİSTLER

Başka ulusları ezen bir ulus özgür olamaz.

Günümüzde dünyanın bir avuç emperyalist ülkesi kapitalist dünyanın patronları olarak, öteki uluslar üzerinde sömürü, baskı ve tahakküm kurmuş durumdadırlar. Bu tablo, bundan yirmi - otuz yıl kadar önce, koyu bir sömürgeciliği de barındırıyordu.

Sömürge uluslar, emperyalizme karşı, halkın bütün kesimlerini içine alan bağımsızlık savaşlarından geçerek, ulusal özgürlüklerine ve siyasi bağımsızlıklarına kavuştular. Ezilen ve bağımlı ulusların, ulusal özgürlükler için verdikleri mücadele, emperyalizmi zayıflattı, sosyalizmi güçlendirdi, dünya devrimci güçleri lehine değişmelere yol açtı.

Bir başka deyimle, ulusal kurtuluş savaşlarının hedefi, emperyalizmden bağımsızlıktır. Ne ki, bağımsızlığın, işçiler ve emekçi sınıflar lehine sonuç verebilmesi için, siyasal bağımsızlıkla yetinmemesi, emekçi hak ve özgürlüklerinin genişletilip, siyasal etkinliklerinin artırılmasına olanak hazırlaması gerekir. Bunu başaracak olan da, ulusal kurtuluş savaşına yön veren sınıf güçlerinin, barıştan ve sosyalizmden yana güçler olmasıdır,ulusal kurtuluş savaşlarına hangi sınıf öncülük ediyorsa, bağımsızlığın kazanılmasından sonraki gelişmelerin niteliği de ona göre şekillenir. Örneğin: Burjuvazinin öncülük ettiği bir ulusal kurtuluş savaşı, yeniden emperyalizme bağımlılık haline dönüşebilir. Türkiye böyle bir ulusal kurtuluş savaşı deneyinden geçmiştir. Halbuki, işçi sınıfının öncülük ettiği ve dünya sosyalist sistemiyle sıkı işbirliği içinde bulunan ulusal kurtuluş savaşları, sosyalizme giden yolda bir basamaktır. Ülkede eğer üretici güçlerin gelişme düzeyi elveriyorsa, sosyalizme yönelik düzenlemeler ve dönüşümler gerçekleştirilir. Vietnam ve Moğolistan'da böyle olmaktadır. Eğer sosyalizmi kurabilmek için şartlar elverişli değilse, ulusal kurtuluşçu güçler. işçi sınıfının önderliğinde, kapitalist olmayan bir yol izliyerek sosyalizme ulaşmaya çalışırlar. Güney Yemen'de, Angola'da böyle olmaktadır. İşte bu yüzden, ulusal özgürlüğün güvencelerinden biri de, sosyalist sistemle olan bağları ve ondan sağladığı yardımlardır. Emekçi sınıfların özgürlüğü, ulusun özgürlüğünün en sağlam göstergesidir.

Emekçilerin gerçek özgürlüğü sosyalizmle mümkün olabilir. Ulusal kurtuluş, sosyalizme gidişi engelliyen bağımlılık ilişkilerine son verdiği için, elverişli olanaklar sağlar. Bu olanakları değerlendirmek ve ulusal özgürlüğü, sosyalizme giden yolda bir çıkış noktası olarak kullanmak, işçi sınıfının ve emekçilerin başlıca amacıdır.

Sosyalistler, ulusal kurtuluş savaşlarını desteklerken başta sosyalizmin çıkarlarını düşünürler ama, sadece ulusun sömürünün etki alanını biraz daha daralttığı için, tüm ulusal kurtuluş savaşlarını desteklerler. Yeter ki bu, emperyalistlerin kışkırttığı ve ilerici hareketleri bölüp parçalamaya ve zayıf düşürmeye yönelik gerici - milliyetçi bir hareket olmasın.

İnsanlık topyekün kurtuluşa doğru ilerliyor ve ulusal kurtuluş savaşları bu yolda önemli bir uğraktır. Emperyalizmi ve sömürünün her türünü ortadan kaldırmak için mücadele edenler, onun bir türü olan ulusal sömürüye karşı da mücadele ediyorlar.

Şah'ın 60 Milyar Dolar Serveti Varmış

- ŞAH'IN BUGÜNLERDE ÜLKEYİ TERKETMESİ BEKLENİYOR

İran halklarına yıllarca kan kusturan Şah diktatörlüğü hızla çözülüyor. Cellat Şah'ın ülkeyi terketmesi her an bekleniyor. Şah ise bir yandan yurtdışında yiyeceği paraları Amerikaya gönderirken bir yandan da «beni çok arayacaksınız» diye mızmızlanıyor. Şah daha önce de İran'dan uzaklaştırılıdığını ancak ülkeyi «kan götürmesi üzerine» kendisine muhtaç olunduğunu söylüyor. Böylece Seçimle işbaşına gelen Musaddık'ın ilerici hükümetinin bir CİA darbesiyle devrildiğini ve ülkeyi kana, gözyaşına boğanların aynı şimdiki gibi emperyalistler ve işbirlikçileri olduğunu unutturmaya çalışıyor. Amerika'ya 2 milyar dolar gönderen Şah'ın hisse senedi, nakit para, toprak ve bina olarak 60 milyar liralık bir kişisel servete sahip olduğu tahmin ediliyor. Bir çavuşun oğlu olan ve yirmi otuz senede böylesine akılalmaz bir servete kavuşan Şah'a hırsız sıfatından başka hangi sıfat yakıştırılabilir? Üstelik bu hırsız, işsizlikten, yoksulluktan kötü yola düşürülmüş bir zavallı da değil. Saçı bitmemiş yetimin, işçinin köylünün malını mülkünü çalan, çırpan bir namussuz.

Öte yandan Amerikan emperyalizmi de Şah'tan umudunu kesmiş bulunuyor. Amerikan dışişleri bakan yardımcısı David Wewson şöyle demiştir: «Eğer Şah ülkede olmazsa yeni bir hükümetin bağımsız olduğu konusunda güvenilir bir görüntü verilebilir.»

Şah'ın gitmesinden ençok yüksek rütbeli subaylar tedirgin oluyorlar.

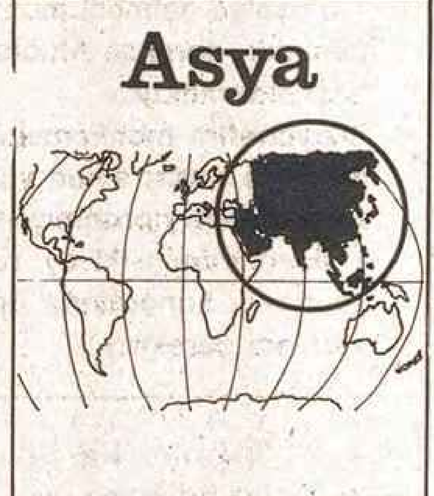
Ulusal Cephenin izni olmaksızın başbakanlığı kabul eden ve bu yüzden cepheden atılan Şahpur Bahtiyar ise hükümetini henüz kuramadı. İran halk direnişinin liderlerinden Humeyni Batiyar hükümetini «Gasıp ve yasa dışı» olarak niteledi.

Bahtiyar hükümetinin emperyalizm ve İran egemenleri açısından sondan bir önceki çare olarak görüldüğü konusunda kuşkular gelişmektedir. Eğer bu hükümet umulduğu gibi olayları kontrol altına alamazsa, Şah'ın gitmesiyle daha da tedirginleşen ordu üst kademesine bir cunta tezgahlatılacağa benzemektedir. Ama İran halklarının cuntanın da üstesinden geleceğinden kuşku duyulmamalıdır.

Başbakan Bahtiyar İranlı despotların yeni kozu.

KISA...KISA...

PEKİN'DE KÖYLÜLER GÖSTERİ YAPTI

Çin Halk Cumhuriyet'inde Maocu klikler arasında tepişme sürerken halk kitleleri çeşitli biçimlerde yönetime karşı seslerini yükseltmeye başladılar. Pekin'de duvar gazetelerinde Mao'nun mezarının kaldırılmasını ve Sovyetler Birliğiyle iyi ilişkiler kurulmasını isteyen yazılar yeralıyor. Köylük yerlere sürülen aydınlar gösteri yürüyüşü yapıyor. Son olarak Pekin'de açlık ve baskıları protesto amacıyla köylüler bir yürüyüş yaptılar. Bu köylülerin Çin başkentinde yaptıkları ilk gösteri yürüyüşü oldu.

PAKİSTAN'DA GERİCİLER BUTTO'YU ÖLDÜRMEYE HAZIRLANIYOR

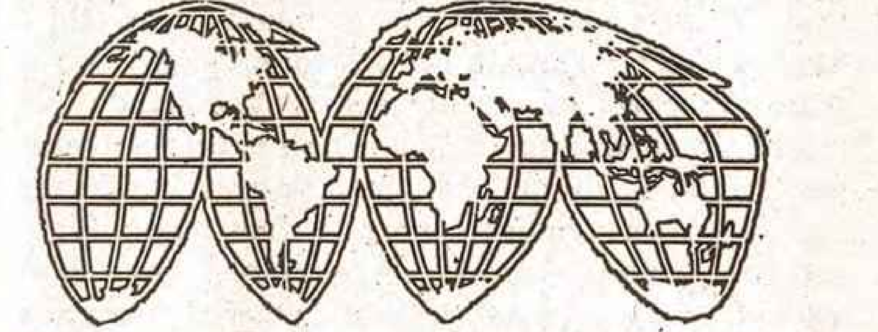
Pakistan'ın eski başbakanı Zülfikar Ali Butto bir askeri darbe sonucunda görevden uzaklaştırılmış ve idama mahkum edilmişti. Butto geçenlerde temyiz mahkemesinde kendisini savunmuştu. Temyiz mahkemesinin Ocak ayı sonunda bir karara varması beklenirken Pakistan basın ve televizyonunda Butto aleyhinde yoğun bir kampanya açılmıştır. Gazeteler Butto zamanında kötü muamelere maruz kalanlarla ropörtajlar yapmakta, televizyon ise Butto zamanında işkence gördüğünü ileri süren subaylarla ilgili programlar yayınlamaktadır. Tüm bunların Butto'nun idam kararının mahkeme tarafından onaylanacağının işaretleri gibi görünüyor. Muhtemel tepkileri hafifletmek ve kararı haklı göstermek amacıyla bu kampanyanın açıldığında şüphe yoktur.

Butto'nun avukatlarından Fatehyap Ali Han mahkemeye başvurarak bu durumu protesto etmiş ve bu yayınların mahkemelerin kararlarına etki yapabileceğini savunarak kaldırılmasını talep etmiştir.

TAYVAN'DAKİ AMERİKAN ELÇİLİĞİ ENSTİTÜ OLDU

ABD'nin Çin halkının temsilcisi olarak Çin Halk Cumhuriyetini tanıması ile ABD ile Tayvan arasındaki diplomatik ilişkiler kesilmiştir.

Diplomatik ilişkilerin kesilmesiyle Tayvan'daki Amerikan elçiliği de kapanmıştır. Ancak ABD ile Tayvan gericl yönetimi arasındaki ilişkileri sürdürmek için bir formül aranmış ve

elçilik binqsında «Tayvan Amerikan Enstitüsü» adıyla paravan bir kuruluş faaliyete başlatılmıştır.

ÇİN, PASİFİK'TE AMERİKAN DONANMASININ GÜÇLENMESİNİ İSTİYOR

Gericiliğin şampiyonluğunu yapan ve bu uğurda Amerikan emperyalizmiyle işbirliği yapmaktan perva duymayan Maocu Çin yöneticileri bu işbirlikçiliklerini yeni örneklerle sergiliyorlar. Çin Halk Cumhuriyetini ziyaret eden Amerikalı Senatörlerle yaptığı konuşmada ÇHC Başbakan yardımcısı Teng Hsiao Ping Batı pasifikteki Amerikan savaş gemilerinin sayısının arttırılmasından yana olduğunu söylemiştir. Batı Pasifik'te Japon savunma güçlerinin de takviyesinden yana olduğunu söyleyen Teng Güney Doğu Asya ülkeleri arasında savunma konusunda işbirliği yapılmasını istemiştir. Daha dün kahraman Vietnam halkının başına bombalar yağdıran Amerikan donanması Batı Pasifik'te ne arıyor? Bölgedeki Amerikan çıkarlarını zedeleyecek halk kurtuluş hareketlerini bastırmak için değil mi? Filipinler'deki gerici diktatörlüğü korumak için değil mi? İşte Teng ve diğer Maocu liderler bundan yanalar. Çünkü onlar biliyorlarki halkların kurtuluşu dünya devrimci sürecini ve sosyalist sistemi güçlendiriyor. Bu da Çin'deki gerici yönetim için daha karanlık bir geleceği simgeliyor. İşte Maocular bu noktada kaderlerini Amerikan emperyalizminin kaderine bağlamış durumdadırlar. Sonları emperyalizmin sonu gibi olacak. Ama emperyalizmden önce gelecek.

1. Ulusal Demiryolu Kongresi Toplandı

Ulaşım Politikası Değiştirilmelidir

Birçok yurttaşımızın hayatına mal olan tren kazaları ve ardından toplanan I. Ulusal Demiryolu Kongresi ile Türkiye'de ulaşım sorunu tekrar gündeme gelmiştir.

Türkiye'de her alanda olduğu gibi ulaşım politikası da tekelcilerin istekleri doğrultusunda saptanmıştır. 1946'dan bu yana demiryolu taşımacılığında gelişme tamamen durmuş, karayolu taşımacılığı ön plana çıkmıştır. Daha sonra ülkede otomobil üretimi ve bu yöndeki tüketimin kamçılanması sonucunda taşımacılık ve ulaşım bireyci bir karaktere bürünmüştür.

Karayolu ulaşımcılığının getirdiği en önemli bir sonuç da petrol tüketiminin aşırı derecede artması olmuştur. Bunun yanısıra karayolları mezbahaya dönerek her yıl binlerce insanın nahak yere ölmesini getirmiştir.

Toplu taşımacılık anlayışına ters düşen ulaştırma sistemi tekelcilerin kâr hırsları uğruna devlet tarafından uzun yıllar desteklenmiştir. Bugün birçok ülkede demir ve deniz yollarıyla gerçekleştirilen ulaşım sistemi ülkemizde bir adım ileriye gitmiyerek devamlı gerilemiştir. Ülkede çekilen döviz sıkıntısının önemli bir nedeni de karayolları taşımacılığının getirdiği kaynak israfıdır.

Ulaşım sorunun toplu taşımacılık haline getirilmesi önerileri sadece kongrelerde tartışılan bir konu olmaktan çıkarılmalı, vakit geçirilmeden toplu ulaşıma el atılmalıdır.

Son kazanın kurbanlarından biri

TSİP'in Tren Kazaları Üzerine Görüşü

"KAZALARA DEMİRYOLLARININ DEVLET TARAFINDAN İHMALİ YOL AÇMIŞTIR"

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Başkanlık Kurulu üyesi Aydoğan Gezer tren kazalarıyla ilgili olarak yaptığı açıklamada özetle şöyle dedi:

«Bir hafta içinde çok sayıda yurttaşımızın ölümüne ve yaralanmasına yol açan dört tren kazasının meydana gelmesi bir rastlantı değildir. Özellikle 1950'den sonraki hükümetler rasyonel ve ekonomik bir ulaşım aracı olan demiryolu işletmeciliğini bütünüyle ihmal ederek, uluslararası ve yerli büyük sermayenin istekleri doğrultusunda büyük bir ulaşım yükünü karayollarına kaydırmışlardır. Böylelikle, batılı kapitalist devletlerin Türkiye'ye çok sayıda motorlu taşıt ve yedek parça ihraç etmesi sağlanmış, bu yoldan hem batılı otomotiv sanayicilerine hem de yerli ithalatçılara büyük kârlar sunulmuş, ayrıca akaryakıt ithalatı yoluyla yabancı petrol şirketlerine önemli tutarlar aktarılmıştır. Daha sonra başlayan montajcılık ise yabancı ve yerli büyük sermaye işbirliğini derinleştirerek ülke ekonomisine büyük zarar vermeye devam etmiştir.

Söz konusu işbirlikçi politikanın şampiyonlarından AP Genel Başkanı Demirel'in, kendi suçunu unutup, yavuz hırsız misali bu acı olaylardan parsa toplamaya çalışması da samimiyetsizliğin ve burjuva politikacılığının ibret verici bir örneğidir.»

Faşistlerin Katlettiği

İşçi Sınıfının Yiğit Evlatları Lüksemburg ve Liebknecht Unutulmayacak

60 yıl önce, 15 Ocak 1919'da Alman işçi sınıfının iki değerli evladı Rosa Lüksemburg ve Karl Liebknecht faşistler tarafından katledilmişlerdi.

11 Kasım 1918'de imzalanan silah bırakma anlaşmasıyla Almanya ve müttefikleri 1. Emperyalist savaştan yenik olarak çıkıyorlardı. Alman halkı, savaştan büyük zarar görmüş ve Alman burjuvazisinin kendilerini nereye sürüklediğinin farkına varmıştı. Silah bırakma anlaşmasına rağmen Alman generalleri orduya saldırı emri vererek son bir serüvene girmek istiyorlardı. Ancak, ordu içindeki bir kısım garnizonlar savaşa gitmeyi reddederek silahlarını atmışlardı.

7 Kasımda Münih'de büyük bir gösteriyle başlayan hareket kısa sürede büyük boyutlar kazanmıştı. Münih askeri garnizonunun da harekete katılmasıyla Münih'de işçi ve asker Sovyetleri kurulmuştu. Hareket kısa sürede diğer kentlere de yayılmıştı. Bu ayaklanmada, adını eski çağların ünlü köle lideri Spartaküs'den alan, Liebknecht'in önderliğini yaptığı «Spartakis» işçi sınıfı hareketi önemli rol oynuyordu.

İşçi sınıfı hareketinin önderleri olan Lüksemburg ve Liebknecht Spartakis hareketinden ayrılarak 30 Aralık'da Alman Komünist Partisi'ni kurmuşlardı.

Alman Komünist Partisi o günlerde devrimi ayakta tutabilecek güçte değildi. Öte yandan tarih, aynı günlerde, sosyal demokrasinin işçi sınıfına karşı en büyük ihanetine tanık oluyordu. Alman Sosyal Demokrasisi çoğunluk kanadını oluşturduğu iktidarın emriyle, sonradan Hitler faşizminin SS ve SA kıtalarını oluşturacak olan «Hür Birlikler» adlı haydutlar çetesini işçi sınıfının üzerine saldırtmıştı.

Berlin sokaklarında işçiler barikatlarda faşist sürülerine karşı kahramanca direndiler ama, sonunda yenildiler. Kenti terketmeyi reddeden Lüksemburg ve Liebknecht gözü dönmüş faşist «hür birlikler»ce yakalanıp katledildiler. Faşist katliam günlerce sürdü. Hareket o gün için yenik düştü.

İşçi sınıfının kurtuluşu için ömürleri boyunca onurlu bir mücadele veren Lüksemburg ve Liebknecht sonunda onurlarını yitirmeden yiğitçe öldüler. İşçi sınıfı onların bayraklaşan anılarını hiç bir zaman unutmayacaktır.

Gerçeğe mektup

«1979'a yılgınlık, bezginlik, ümitsizlik ve feryat içinde giriyoruz.»

Hakikaten böyle mi giriyoruz 1979'a? Oturup düşünmek, söyleşip tartışmak gerekir. Oysa Parti Liderinin birisi böyle değerlendiriyordu yeni yılı «heyecanını» yeni yıl «sevincini»!

Ben de değerlendirmeye geçmeden önce tüm emekçi halkımın yeni yılını kutlar, selamlarımı iletirim.

Nedir yıllardan beri süre gelen değişiklik? 1970-71-72-73-74-75-76-77-78-79; Akan zaman seli neleri değiştirmiyor ki düzeni değiştirmeye gücü yetmesin?

Yıllar öncesi toprağı karıştırılmış, zamanla ekilmiş 70-71'de toprağı çatlatıp baş çıkartan, 72-73 .... 78 yıllarında gelişip başveren tohum zaman geçtikçe dallanıp büyümekte.

Devrim mücadelesi gün geçtikçe etkinleşmekte, ay geçtikçe yoğunlaşmakta yıl geçmeden kabından taşmaktadır.

Böyle büyük gelişim kimlerin huzurunu kaçırıyor, kimleri tedirgin ediyor, yıldırıp bezdiriyor, kimlere ümitsizlik içinde feryat ettiriyor?

Sanırım hepimizin henüz değilse de çoğumuz biliyoruz cevabını.

Ne dayanır ki emekçinin, işçinin örgütlü mücadelesine? Kim karşı koyabilir tarihin sürecine?

Elbette burjuvazi tedirgin olacak, elbette tekelciler yılacak, egemen sınıf feryat edecektir! Rahatları gaçırıldı, huzurları bozulduğu için...

Ama bizim ne yılgınlığımız, ne tedirginliğimiz, ne de ümitsizliğe kapıldığımız var. Çünkü bizim; mutlu - özgür - eşit bir yaşam mücadelemiz var. Sömürüşü düşünmeksizin karnı tok - sırtı pek, güleç yüzlü insanlar yaratmak için..

Eğer ölenlerimiz varsa bu uğurda, diretgenliğimiz varsa bu hedefte, Umudumuz mutlu yarınlar, feryadımız da Uğraşısız geçen günler içindir.

Yoğunluğu gün geçtikçe artan etkin mücadelemiz karşıtlarımıza yılgınlık, bezginlik, ümitsizlik ve feryattan da öte, tarihten silecektir. Boşuna değildir karamsarlıkları, sonu gelmez, çözülmez sorunlara başı derttedir faşizmin, emperyalizmin.

Yoldaşlar 79-un geçen şu günlerinde yeni yılınızı yeniden kutluyor,! tüm emekçiler adına mücadelemizin kararlı, zaferimizin şanlı olmasını diliyorum.

Yarınlar Bizimdir!

Esin TUFAN
KÖYCEĞİZ

KAYNAĞI NEREDE

Asgari Geçim İndirimi 3300 Liraya Yükseltiliyor

● TASARI SONUCU BÜTÇE'DE DOĞACAK AÇIĞI KARŞILAYAN EK KAYNAK YİNE EMEKÇİLERİN SIRTINDAN ÇIKARILACAK

Asgari geçim indiriminin asgari ücret düzeyine çıkartılması beklenmektedir. Halen 300 lira olan bu miktarın 330 liraya çıkartılmasına ilişkin çalışmalar, yeni vergi yasa tasarısı kapsamı içindedir.

Vergi tasarısının yasalaşmasına karşı olmakla birlikte, AP, MSP ve faşist Milliyetçi Hareket, tasarının asgari geçim indirimini ele alan maddesini benimsemiş görünmektedirler. Buna karşılık hükümet, yasanın bir bütün olarak uygulamaya konulmasını savunuyor.

Tasarı yasalaştığı ve asgari geçim indirmi belirtilen miktara yükseltildiği taktirde, işçi ve memur ücretlerinin 330 liralık bölümü vergi dışı tutulacaktır. Bu durumun bütçede doğuracağı açık, ancak vergi tasarısında yer alması beklenen ek kaynaklar bulunursa kapatılabilecektir.

Emekçiler, burjuvazinin çay kaşığıyla verdiğini daha sonra kepçeyle aldığına tecrübeleriyle tanıktırlar. Bunun, asgari geçim indirimi konusunda da böyle olacağı bilinmektedir. Devlet bütçesinde meydana gelen açık, yine emekçi halkın sırtından, ama başka alanlarda karşılanacaktır. Başka deyişle, ücretlerden vergi kesilmeyecek, ne var ki, ihtiyaç maddelerine konulan yeni zamlarla bu miktar çok daha büyütülerek yine emekçilerden sağlanacaktır.

TSİP Samandağ İlçe Örgütü Davası

İLÇE YÖNETİCİLERİ HAKKINDA 142. MADDEDEN DAVA AÇILMIŞTI

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Samandağ İlçe Örgütünün «Pamuk İşçilerinin Sömürülmesine Hayır» bildirisi, Samandağ C. Savcısınca geçtiğimiz aylarda soruşturma konusu yapılmıştı. C. Savcı Yardımcısı Ali Demir'in düzenlemiş olduğu 20.12.1978 tarihli iddianamede, ilçe yöneticilerinin «devletin şahsiyetine karşı cürüm» işledikleri öne sürülmektedir.

İddianamede, sosyalizm propagandası yapıldığı ve TCK'nun 142/6. bendine göre sanıkların cezalandırılması gerektiği iddia olunmaktadır. Bildiride «sosyalizmi övücü cümlelerin bulunduğu» ileri sürülen iddianemede, dosyanın yetkili Hatay Ağır Ceza hakimliğine gönderilmesi talebi de yer almıştır. Duruşma, davaya yetkili mahkemede bakılmak üzere bir başka tarihe ertelenmiştir.

Olay, TCK'daki faşist 141 ve 142. maddelerin işçi sınıfı sosyalistleri üzerinde demoklesin kılıcı gibi sallanıp durmaya devam ettiğini göstermesi yönünden önemlidir. Öte yandan, Türkiye'de bu maddelere rağmen serbestçe (!) sosyalist örgütlenme ve propaganda yapılabildiğini belirten CHP liderini bir kez daha yalanlaması ve bu maddelerin kaldırılmasına yönelik güncel görevlerin zaman geçirilmeden yerine getirilmesi gereğini dayatması yönünden de son derece ilginç ve öğreticidir.

Faşistler Trabzon'da Bir Devrimciyi Daha Katletti

FAŞİST KATLİAMLAR YURDUN HER KÖŞESİNE YAYILARAK TÜM YURTTA SIKIYÖNETİME ORTAM HAZIRLANMAK İSTENİYOR

Faşist Milliyetçi Hareket, öteden beri özlediği sıkıyönetimin 13 ilde uygulanmasından sonra, olayları bazı bölgelerde yoğunlaştırarak sıkıyönetimin daha geniş çapta uygulanmasına ortam hazırlama peşinde olduğunu göstermektedir. Faşistlerin son günlerde seçtikleri saldırı merkezlerinden biri de Trabzon'dur.

Karadeniz Teknik Üniversitesi yurtlarında devrimci öğrencilerin kaldığı bir odanın dinamitlenmesi ve bunun sonrasında gelişen olaylar bunu apaçık ortaya koymaktadır. Maraş Caddesi'nde üç ilerici öğrenciyi yaylım ateşine tutan faşist ÜGD'lilerle işbirliği halindeki POL-BİR'li polisler, suçluları bırakıp devrimcilere saldırmışlardır. 27 Aralık günü faşistler, uzun süre izledikleri Mehmet Mete Vural'ı evine baskın yaparak öldürmüşler, kardeşi Tekin'i ağır yaralamışlardır. Vural'ın cenazesine katılmak isteyen beş öğrenci de faşistler tarafından kurşunlanmış ve ağır yaralı olarak hastaneye kaldırmışlardır.

İnsanlık düşmanı faşistlerin, hangi odaklardan yönlendirildikleri, amaçları ve POL-BİR'li polislerle işbirliği içinde oldukları pek iyi bilinmekteyken, olaylardan sonra ellerini kollarını sallıya sallıya dolaşmaları, şehirdeki ilericiler tarasından tepkiyle karşılanmaktadır.

Trabzon'daki Demokratik Kuruluşların Düzenlediği Basın Toplantısı

Son günlerde Trabzon'da yoğunlaşan faşist saldırıları kınamak ve saldırılar karşısında ortak demokratik tavır almak amacıyla TÖB-DER, AS-DER, TÜM-DER KDZ - DEV-GENÇ, HALKEVİ, GENÇ-DER, İGD, KKD, İKD ve SOSYALİST GENÇLER BİRLİĞİ ortak bir basın toplantısı düzenlemişlerdir.

Toplantıda, «faşist odakların Karadeniz Bölgesi illerinden birinde ve özellikle Trabzon'da sıkıyönetim uygulanmasını istedikleri ve bu amaçla faşist saldırıları tırmandırdıkları, bölgede profesyonel katillerin cirit attığı, POL-BİR üyesi faşist polislerin ve valinin yanlı tutumunun saldırganları cesaretlendirdiği» açıklanmış, tüm anti-faşist güçlerin eylem ve tavır birliği içinde olmaları gereği vurgulanmıştır. Toplantıda sıkıyönetim getirme gayretlerinin boşa çıkarılması ve getirilmek istenen sıkıyönetime karşı uyanık davranılması istenmiştir.

Faşist Milliyetçi Hareket'in tüm ülkede sıkıyönetim istemekten muradının ne olduğu sosyalistlerin ve ilericilerin malumudur. Saldırılar karşısında kararlı ve kitlesel bir direnç gösterildiği ölçüde, faşistlerin amaçlarına ulaşmaları engellenmiş olacak, faşistlerin ve tüm gericilerin hevesleri kursaklarında bırakılacaktır.

Kağızman Kaymakamı İle Ropörtaj

GERÇEK — Sayın Asım Aslan Bey, ilçemizde iki aya yakın bir süredir görev yapıyorsunuz. Karşılaştığınız sorunlar nelerdir?

— Güvenlik ve ekonomik sorunlar olarak saptayabiliriz. Biliyorsunuz, güvenlik sorunu sürekli de nitemi isteyen bir sorunumuz. Ekonomik sorunlarımızı ise gazyağı, tekel maddeleri (sigara), yem, tohumluk buğday, vb. olarak sıralayabiliriz.

GERÇEK — Bu sorunları nasıl çözeceksiniz?

— Güvenlik, sürekli olarak kontrol altında. Kasabamızı rahatsız eden olaylar yoktur. Göreve başladığımdan beri kayda değer olay olmamıştır.

Tekel maddeleri sürekli kontrolumuz altında satılıyor. Örneğin, sigara almak isteyen her vatandaş Kaymakamlıktan bir belge alıyor, bununla gidip rahatça sigara alabilir. Gazyağı ve diğer temel ihtiyaçlar hakkındaki uygulama da aynı şekilde yapılıyor.

GERÇEK — Bu uygulama karaborsayı önledi mi? Halk bunu nasıl karşıladı?

— Bu önlemlere karaborsacılar tepki gösterdi.

GERÇEK — Bu tepkileri nasıldı?

— Uygulamanın kaldırılmasını ve eskiden olduğu gibi, sürdürülmesini istiyorlardı. Karaborsa sömürüsünün önüne geçtiğimizi, tepkilerinden anlamak mümkündür.

GERÇEK — Bazı çevrelerce fiş, karne geri geldi dedikoduları yapılıyor. Bu konuda ne söyleyeceksiniz?

— Türkiye genelinde üretim az olduğu için yetersiz gelen tüketim ve temel ihtiyaç maddeleri, halkımızın ihtiyacını karşılamaktan uzak. Bu nedenle belge (Kaymakamlık makamınca verilen belge) uygulamasını getirdik. Üretim çoğaldığı zaman bu belge usulü de kalkacaktır. Eğer belge usulü gelmeseydi, karaborsanın önlenmesi güçleşecekti.

GERÇEK — Kasabamızdaki kooperatifler ve bunların işlevleri hakkında bilgi verir misiniz?

— Akçay ve Kötek'te Tarım Kredi Kooperatifimiz var. Karayolları işçilerinin kurduğu tüketim kooperatifinden başka bir de Esnaf Kefalet Kooperatifimiz var.

GERÇEK — Mevcut kooperatifler, halkın ihtiyacını karşılayabiliyor mu?

— Karayolları İşçileri Tüketim Kooperatinin işçilerin ihtiyaçlarını karşıladığını sanıyorum. Diğer Kötek ve Akçay'daki Tarım Kredi Kooperatifleri halkımızın ihtiyaçlarını karşılamıyor.

GERÇEK — Kırsal kesimdeki halkımızın ihtiyaçlarını karşılayabilmek için ne gibi önlemler aldınız?

— Belediye ile işbirliği yapıp Tanzim Satış Mağazası açmak istiyoruz. Ayrıca öğretmen ve memurlarla anlaştığımız takdirde, tüm kamu görevlilerini kapsayacak bir Tüketim Kooperatifi kurmak istiyoruz. Halen kurulmuş bulunan «Tüketim Kooperatifleri» hakkında da gerekli işlem ve incelemeleri yapmaktayız.

GERÇEK — İşsizlik konusunda ne söyleyeceksiniz?

— Türkiye genelindeki işsizlik, Kağızman'da da somutlanıyor. Kahvelerin çokluğu ve bunların dolu oluşu, bunun kanıtıdır.

GERÇEK — Kırsal kesimdeki bu yoksul halkımızı kahvelerden çıkarmak için ne gibi önlemler düşünüyorsunuz?

— Öncelikle halk eğitimi konusunda geniş çalışmalarımız devam ediyor. Biçki, dikiş, nakış kursu açıldı. Ayrıca isteyen köylere okuma-yazma, biçki-dikiş-nakış, ayrıca öğretmen bulabildiğimiz takdirde Halıcılık ve Trikotaj (kazakçılık) kursları açmayı düşünüyoruz. Halen devam etmekte olan kurslarımıza isteyen her vatandaşımız katılabilir.

GERÇEK — Akçay köyünde yer kayması nedeni ile devlet köy halkına konut yaptırmıştır. Vatandaşlarımız evlerinin yaşam koşullarına uymadığı, ve su gibi temel ihtiyaçları bulunmadığı için haklı olarak sızlanmaktadırlar. Görüşleriniz?

— Deprem evleri yapılırken, köylümüzün yaşam koşulları ve ihtiyaçları dikkate alınmamıştır. Gerçekler gözönünde bulundurularak evler daha büyük, yanlarında ahırları (köm) yapılsa, bu sızlanmalar önlenir.

GERÇEK — Bunun için ne gibi girişimlerde bulundunuz?

— Köylülerin dileklerini Vilayete ilettik. Onların isteklerine uygun ev ve ahır yapılmasını önerdik. Bekliyoruz.

GERÇEK — İlçemiz için gelecekte yapmak istediğiniz işler nelerdir?

— 1) Mal ve can güvenliğini koruyup ilçede huzuru devamlı şekilde sağlamak,

2) Eğitime, öğretime, halk eğitimi çalışmalarına büyük önem vermek ve sürekli ileri götürmek,

3) İlçenin sosyal ve ekonomik yönden kalkınması için bilhassa kırsal kesimde kooperatifleşmeyi geliştirmek ve yaygınlaştırmak istiyoruz.

GERÇEK — Bana bu ropörtaj olanağını verdiğiniz için çok teşekkür ederim.

— Ben de teşekkür ederim.

Gerçek

FABRİKALARDA BİZ
TARLALARDA BİZİZ
BİZİZ YENİ DÜNYAYI KURAN

Ağır İşlerde Kaçak Çalıştırılan Çocuklar

1979 ÇOCUK YILI AMA 250 BİN ÇOCUK İŞÇİNİN ANCAK YÜZDE ALTISI YASALARA UYGUN ÇALIŞTIRILIYOR

Türkiye'de 250 bin çocuğun ağır işlerde çalıştırıldığı saptanmıştır. Sanayinin gelişmekte olduğu bölgelerde ucuz işgücü sağlamak amacıyla kaçak çalıştırılan bu küçük işçilerin ancak yüzde 6,2'si yasalara uygun çalışmakta, yasaların son derece sınırlı güvencelerinden yararlanabilmektedir. İşçi çocukların çok büyük çoğunluğu, her an «iş kazası» adı altında CİNAYETE kurban gidebilecekleri ve aileleri tarafından haklarının aranamayacağı bir ortamda çalışmaktalar.

Çalışma Bakanlığı yetkilileri ise, bu durumu yeterince denetleme olanağının bulunmadığından söz etmekte, böylece çocukları kapitalizmin acımasız kıskacına terketmektedirler. Genellikle ana-babaları da çalışan ve kapitalist sömürünün ailece kurbanı olmaları kader haline getirilen bu çocukları, konuşma sırası geldiğinde şatafatlı sözlerle «geleceğin temsilcileri» olarak görenler, uygulamada onlar için hiç bir olumlu girişimde bulunmuyorlar. 1979'un Çocuk Yılı olması dolayısıyle düzenlenen törenlerde, «ışık yüzlü» çocuklardan, çocukların «sevilip sayılmasından» ve «esirgenmelerinden» dem vurulur. Ama bunlar, emekçi ailelerin çocukları değildir, hele işçi çocuklar hiç değildir.

Gerçekte kapitalizmin çocuklara mutlu bir yarın için vereceği hiç bir şey yoktur. İşçi çocuklar burjuva eğitimcilerinin gündeminde bile değildir. Burjuvazi, çocukların sorunlarına, sadece onları gelecekte kendi çıkarları için nasıl kullanacağı, kapitalizme boyun eğmelerini nasıl sağlayacağı açısından ilgi gösterir.

Oysa çalışan çocukların içler acısı durumu, bütün bir toplumun geleceğini ve en çok da emekçi sınıfların geleceğini yakından ilgilendirir. Kaldı ki aileleri de işçi olan bu çocukların bugünkü durumları, içinde bulundukları kötü hayat koşulları, sorunlarına bugünden çözüm bulmayı gerektirmektedir. Bu görev de, başta işçi sınıfımız olmak üzere, bütün emekçilerin demokratik mücadele gündeminde ilk sıralarda yer almaktadır.

GERÇEĞİN DİLİ

Mataracı'nın Bıyıkları

Filtreli sigara karaborsacılığı ülkemizde son yıllarda gelişen kazanç alanlarından birisi. Artık bakkallar filtreli sigara satmıyor. Tekelden aldıkları sigaraları üzerine 1-2 lira daha ilave edip, karaborsacılara toptan devrediyorlar. Böylece bakkallardan başlayarak, toptancı karaborsacıları içeren ve köşe başlarında filtreli sigara satan 10-15 yaşındaki çocuklara kadar uzanan bir mekanizma Tekel Bakanı Mataracı'nın geçtiğimiz aylar «filtreli sigara karaborsasını ortadan kaldırmazsam bıyıklarımı kestiririm» sözüne rağmen faaliyetini sürdürüp gidiyor.

Böylesi sözler, yeminler artık kabak tadı verdi. Vaktibirliğinde de AP genel başkanı Demirel başbakanlığı zamanında «şu aya kadar enerji kısıntısını gidereceğim» demişti. Ancak belirttiği süre gelip geçmesine rağmen enerji sıkıntısı daha da artarak gelişmişti.

Kapitalist sömürü düzeninin kazanç mekanizmaları, kuralları, başbakanların sözlerini bir sabun köpüğü gibi etkisiz kılıyor, neredeyse bakanlara bıyıklarını kestirecek!..

Oysa mesele çok açıktır.

Kapitalizmin egemen olduğu ülkelerde hayatın her alanı bir kazanç aracıdır. Ve bu kazancı sağlayacak mekanizmalar, insanların daha fazla kazanç dürtüsüyle şartlandırıldığı böylesi toplumlarda kolayca kurulur ve gelişir. Artık yıllardır alışveriş edilen «dost» mahalle bakkalı da tercihini «daha fazla kâr»dan yana yapacaktır. Bunu Tekel Bakanı'nın bıyıklarını ortaya koyarak ettiği «erkekçe» yemin bile engelleyemez.

Evet, kapitalist sömürü düzeni, varlığını sürdürdüğü sürece, sömürü mekanizmalarını pekiştirmeye ve yeni haksız kazanç alanları geliştirmeye çalışacaktır.

Demir-Döküm

Maocu İhaneti Yenecekler

Demir-Döküm işçilerinin Türkiye işçi sınıfı tarihinde önemli bir yeri vardır. Demir-Döküm işçileri birçok işçi hareketinde en ön safta yer almış ve DİSK'in gelişiminde önemli görevler üstlenmişlerdi.

Ancak, son aylarda Maden-İş'i ve giderek DİSK'i parçalamak amacını kendilerine görev edinmiş olan Maocular, kurdukları sarı Devrimci Maden-İş Sendikasıyla Demir-Döküm'de yeni oyunlarını tezgâhlıyorlar. Devrimci Maden-İş adlı Maocu ihanet şebekesi Demir-Döküm'de kendi saflarına çektiği bir azınlıkla işçileri tehditle, yalanla, demagojiyle kendi bozguncu amaçlarını gerçekleştirmek için kullanmak istiyor.

Sözümona onbeş gün önce başlatılan «direniş» onlara göre «revizyonist» zincirini kırıyor. Karşı devrimci maocu gazete «Aydınlık», ihanet şebekesinin bu oyunlarını işte böyle lanse ediyor. Demir-Döküm işçilerinin büyük bir kısmı kendilerini tehditle bozguncu saflarında göstermeye çalışan ihanet şebekesine karşı çıkarak DİSK Maden-İş'i savunmuşlardır. Demir-Döküm işçilerinin hiç bir şekilde çıkarlarını savunmayan ve işçi sınıfının ileri sendikal örgütlerini parçalayıp güçsüz düşürmeye çalışan, patronların işine yarayan «direniş», maocu karşı-devrimci sendikanın kendi sonunu getirecektir.

Demir-Döküm işçileri geçmişte verdikleri şanlı mücadeleye bir yenisini ekleyeceklerdir. İşçi sınıfının birliğini bozmaya yönelen ve işçi sınıfının hâkim güçlere peşkeş çeken her akım nasıl işçi sınıfının bilinçliliği karşısında ortadan kalktıysa, aynısı Demir-Döküm'de de gerçekleşecektir.

TSİP'in Düzenlediği

«Faşist Katliamları Kınama Toplantısı»

Toplantıda konuşan TSİP GYK üyesi Nuh Diyap, CHP'nin faşizm karşısında izlediği politikanın basiretsizliğini ve demokrasi güçlerinin dağınıklığından doğan olumsuz sonuçları vurguladı.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi yerel örgütlerinin düzenledikleri halka açık toplantılar yurdun dört bir yanında devam etmektedir. Son olarak Hatay'ın Samandağ İlçesinde de bir «Faşist Katliamları Protesto Toplantısı» yapılmıştır. Geniş bir halk kitlesi tarafından ilgiyle izlenen toplantıda TSİP Genel Yönetim Kurulu üyesi Nuh Diyap ve İlçe yöneticileri konuşmuşlardır.

Nuh Diyap'ın konuşmasının ağırlık noktası, sosyal - demokrat Halk Partisinin faşizme karşı izlediği politikanın basiretsizliği ve devrimci - demokratik güçlerin dağınıklığı olmuştur.

Sosyal - demokrasinin faşist saldırılar karşısında gerilediğini, cesaretsiz ve kararsız tutum aldığını savunan Nuh Diyap şunları söylemiştir:

«Ecevit hükümeti, faşistlerle uğraşacağına devrimci - ilerici güçleri susturma yoluna gidiyor. Halbuki Ecevit hükümetine düşen görev, devlet kademelerine MC hükümetleri sırasında sızmış olan faşistlerin atılmasıydı. Faşist tırmanışın kaynağına yönelmek MHP ve benzeri faşist kuruluşları kapatmaktı. Bunun için de devrimci - demokratik güçlerin desteğini kazanmaktı. Bunu yapacağı yerde, her geçen gün, faşistlerle uzlaşma tutumuna giriyor.»

Daha sonra K. Maraş faşist katliamına değinen Diyap şunları söylemiştir: «Faşist Milliyetçi Hareket Partisi ve onun yan kuruluşları tarafından işlenen bu cinayetler, her geçen gün sistemleştiriliyor. Faşistler, terör ve katliamlarını ülke çapında yaygınlaştırarak halk güçlerini yıldırmak, sindirmek istiyorlar. Bunun içinde Malatya, Sivas, Elazığ ve daha dün, yüzü aşkın yurttaşımızın öldürüldüğü Kahraman Maraş, azgın faşist katliamını yarattılar.»

Son olarak demokrasi mücadelesinde CHP'nin solundaki güçlerin dağınıklığına değinen Diyap, demokrasi güçlerinin birliğini biran önce oluşturmak gerektiğini savunmuştur.

Niçin ve Nasıl Ezildiğimizi Bilelim!

Hayat Pahalılığının Esas Nedeni

NEDEN İŞÇİLER VE TÜM ÇALIŞANLAR PAHALILIK VE YOKSULLUK ALTINDA EZİLİYOR? NEDEN YURDUMUZDA İNSANLARIN YAŞAM ŞARTLARI GÜN GEÇTİKÇE KÖTÜLEŞİYOR? BUNUN SONU NEREYE VARACAK?

Et Kuyruğunda Bekleşenler...

İşçiler, emekçiler, tüm çalışanlar günümüzde hayat pahalılığını ve geçim sıkıntısını her geçen gün daha fazla omuzlarında hissediyorlar. Emekçilerin evine giren ekmek sayısı gün geçtikçe azalmaktadır. Bazı zorunlu gıda maddeleri çalışanlar için ortak yabancı lüks maddeler haline gelmiştir.

Bugün emekçi halkımızın önündeki sorunların başında yaşam mücadelesi gelmektedir. Bu da emekçilerin pahalılık ve işsizliğin olmadığı, insanlarımızın zorunlu gıda maddeleri için kuyruğa girmeyecekleri bir toplumsal yaşam sisteminin kurulması için çaba göstermelerinden geçecektir. Bunun için de işçilerin, tüm emekçilerin bu kötü ve eşitsiz yaşam şartlarının nedenlerini bilmeleri gerekmektedir.

Günümüz Türkiye'sinde neden işçiler ve neden tüm çalışanlar pahalılık ve yoksulluk altındadır? Neden insanların yaşam şartları gün geçtikçe kötüleşiyor? Bunun sonu nereye varacak?

Bütün bu soruların cevabını almak için yaşadığımız toplumu ve yasalarını incelememiz gerekmektedir. Bugün Türkiye'de devleti ve tüm kurumları ellerinde bulunduranlar parababalarıdır, yani bir avuç zengin ve onların kapıkulluğunu yapanlar. Bunların bilimdeki adı Burjuvazidir. Burjuvazinin hakim olduğu toplumlarda yoksulluk, pahalılık, ve işsizlik kaçınılmazdır. Çünkü burjuvazinin kapitalist düzeni sömürü üzerine kurulmuştur.

Kapitalistler fiyaları sürekli arttırmak için sık sık suni «yokluk»lar yaratırlar. Zaten pahalılık canına tak diyen emekçiler bir de yiyecek, gaz vs. gibi zorunlu ihtiyaç maddelerini satın alabilmek için saatlerce kuyruklarda bekleşir. Oysa kendileri çalışmayıp başkalarını çalıştırarak yaşayanların böyle bir derdi yoktur!

Kapitalist toplumda yaşayan hiç bir emekçi yarınından emin değildir. Çünkü patronların yarın işten atıp atmayacaklarını bilemezler. Karar veren yanlızca patronlardır.

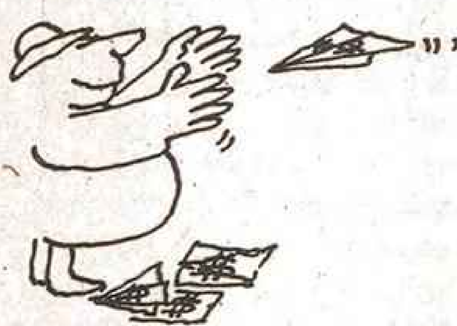
Burjuvazinin hakim olduğu tüm kapitalist ülkelerde insanların yaşamı için gerekli olan maddeleri üreten üretim araçları (fabrikalar - çiftlikler) bir avuç azınlığın (burjuvazinin) elindedir. Bu yüzden de onların çalışmasına gerek yoktur. Çünkü fabrikalarında, tarlalarında çalışan ücretli işçileri vardır. Onların yarattıkları değerlere el koyarlar, satarak zengin olurlar. Tüm istediklerini elde ederler. Bu yüzden onların çalışmasına gerek kalmaz. İşçilerin ve tüm çalışanların sayesinde zenginlik ve bolluk içinde yaşarlar. Oysa üretim araçlarına sahip olmayan işçiler yoksulluk altında yarın karınlarını nasıl doyuracaklarını düşünmek zorundadırlar. İşte işçilerin, emekçilerin yoksulluk ve sefalet içinde olmalarının tek nedeni budur. Üretim araçlarının özel mülkiyet altında olması!

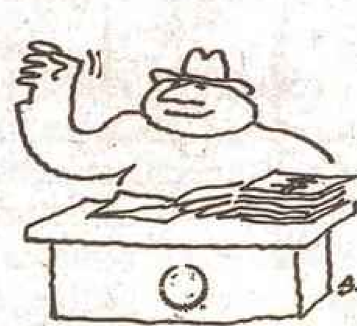
Kapitalist ülkelerde bu durum iş gücü sömürüsünün artmasıyla daha da kötüleşir. İşçilerin ücretlerinin düşmesi işgücü sömürüsünün artması demektir. Kapitalistler daha fazla kâr etmek için fiyatları da arttırırlar. Tüm kapitalist ülkelerde fiyatlar devamlı yükseldiğinde ücret artışları fiyatlara nazaran geri kalır. Emekçiler ancak örgütlü bir şekilde mücadele vererek ücretlerini arttırabilirler. Yoksa patronlar hiçbir zaman işçilerin ücretlerine zam yapmaz.

Bu nedenlerle tüm çalışanlar bu ekonomik sistem (kapitalizm) devam ettiği müddetçe sürekli bir yoksulluk ve işsizlik altında ezilirler. Bu bilimsel ve doğru bakış açısı tüm emekçilere ulaştığı an işçiler, emekçiler pahalılığın ve işsizliğin bir zorunluluk ve kader olmadığını anlayacaklar. Ve bu kötü duruma dur diyeceklerdir.

İşçiler, emekçiler, tüm çalışanlar hergün artan sayılarda yoksulluğun ve pahalılığın nedenini anlamakta, mücadeleye katılmaktadırlar. Türkiye'de artık çalışanlar bu sefaletin böyle sürüp gitmeyeceğini, bu kokuşmuş ve eşitsiz düzenin ortadan kalkmasının bir zorunluluk haline geldiğini anlamaktadırlar.

Zafer YILDIRIM
ANKARA

Gerçek
sahibi: Ali KAR / Sorumlu Müdür: Hamit ÇAYLI
Adres: Başmüsahip Sok. Tan Apt. 10/11, Cağaloğlu - İST.
Baskı: TEKŞEN MAT. — Baskı Tarihi: 15 Ocak 1979